

הרווארד וסטאנפורד

זהו סיפור אמיתי מעניין ומיוחד לאותם מאתנו הממהרים לשפוט אנשים ממראה ראשון.

ע"י מלקולם פורבס

אישה בלבוש פשוט ובעלה, אף הוא בחליפה פשוטה, ירדו מהרכבת בבוסטון ופסעו ללשכתו של נשיא אוניברסיטת הרווארד, ללא קביעת כל פגישה מראש. המזכירה, בקלות רבה, יכלה להבחין שלאנשים פשוטים ועניים אלה אין כל עסקים בהרווארד וקרוב לוודאי שגם לא מגיע להם להיות בקמברידג' (העיר בה נמצאת אוניברסיטת הרווארד).

"אנו מבקשים לראות את נשיא האוניברסיטה" - אמר האיש בקול רך.

"הוא עסוק ויהיה עסוק כל היום" - סננה המזכירה בשפתיים קפוצות.

"אנו נחכה שיתפנה" - אמרה האישה.

במשך שעות, המזכירה התעלמה מהם, מקווה שהזוג בסופו של דבר ילך. אבל הם לא הלכו, ותסכולה של המזכירה הלך וגדל, לבסוף, היא החליטה להפריע לנשיא.

"אולי אם תראה אותם לדקות מעטות, הם יעזבו" - היא אמרה לו. הוא נאנח בכעס ובמנוח ראש הסכים. הוא יצא לקראת הזוג.

אמרה לו האישה - "בננו למד בהרווארד במשך שנה. הוא אהב את המקום והיה מאוד מרוצה כאן. לפני כשנה הוא נהרג בתאונה. בעלי ואני היינו רוצים להקים כאן יד לזכרו, במקום כלשהו בקמפוס."

הנשיא לא התרשם מדבריה. יתרה מזו, הוא אפילו היה בהלם. "גבירתי" - הוא אמר בזעף - "איננו יכולים להקים אנדרטה לכל אדם שלמד כאן ונפטר. אם היינו עושים כך, המקום היה נראה כמו בית קברות."

"הו, לא" - הסבירה האישה במהירות - "איננו רוצים להקים אנדרטה. חשבנו אולי לתת בנין שלם להרווארד."

נשיא האוניברסיטה פלבל בעיניו, הביט בהם ואמר כמעט בקול צעקה - "בניין? יש לכם צל של מושג כמה עולה להקים בניין? השקענו לאחרונה 7.5 מיליון דולר בהקמת הבניין לפיסיקה, כאן בהרווארד".

לרגע הייתה האישה שקטה. הנשיא היה מרוצה. סוף, סוף הוא יוכל להיפטר מהזוג הזה. ואז פנתה האישה לבעלה ואמרה בניחותא - "זה כל מה שעולה להתחיל אוניברסיטה? למה שלא נקים פשוט אוניברסיטה משלנו?" בעלה הנהן והניד בראשו בהסכמה. פניו של הנשיא נפלו במבוכה רבה.

גברת ומר סטאנפורד קמו והלכו לדרכם. הם נסעו לפאלו אלטו, קליפורניה, שם הם הקימו וייסדו אוניברסיטה הנושאת את שמם, אוניברסיטת סטאנפורד הידועה, כיד זיכרון לבן, שהרווארד לא התייחסה אליו יותר.

אתה יכול בקלות לשפוט את אופים של אחרים ע"י איך שהם מתייחסים לאלה שהם חושבים שלא יוכלו לעשות מאומה עבורם.

